

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Декан гуманітарно-педагогічного факультету

Л.Л. Станіславова

" 3 " бересня 201 9 р.

Робоча програма навчальної дисципліни

Історія фізичної культури

(назва дисципліни)

Галузі знань 01 – Освіта/Педагогіка**Спеціальність** – 017 Фізична культура і спорт**Рівень вищої освіти** – Перший бакалаврський**Освітньо-професійна програма** – Фізична культура і спорт**Обсяг дисципліни** – 5 кредитів ЄКТС, **Шифр дисципліни** – ОЗП.18**Мова навчання** – українська:**Статус дисципліни:** обов'язкова (цикл загальної підготовки)**Факультет** – Гуманітарно-педагогічний**Кафедра** – Теорії і методики фізичного виховання і спорту

Форма навчання	Курс	Семестр	Загальне навантаження Кредити ЄКТС	Кількість годин						Вид семестрового контролю			
				Аудиторні заняття				Індивідуальна робота студента	Самостійна робота, в т.ч. РС	Контрольна робота	Курсова робота	Залік	Іспит
				Разом	Лекцій	Лабораторні роботи	Практичні заняття						
Денна	1	2	5,0	51	34	-	17		99			+	

Робоча програма складена на основі освітньо-професійної програми та стандарту вищої освіти зі спеціальності «Фізична культура і спорт»

Програму складено

Підпис
к. фіз. вих. і спорту, доцент Ю.В. Дутчак
Вчений ступінь, звання, ініціали, прізвище

Схвалено на засіданні кафедри

Теорії і методики фізичного виховання і спорту

Протокол № 1 від 30 серпня 2019 р. Зав. кафедрою ТМФВС

Підпис О.О. Солтик
Ініціали, прізвище

Робоча програма розглянута та схвалена вченою радою гуманітарно-педагогічного факультету

Голова вченої ради

Л. Л. Станіславова

2. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Дисципліна «Історія фізичної культури» є однією із дисциплін загальної підготовки і займає провідне місце у підготовці фахівців освітнього рівня «бакалавр» за спеціальністю 017 «Фізична культура і спорт» за освітньо-професійною програмою «Фізична культура і спорт». Дана дисципліна є самостійною наукою, яка в результаті досліджень і вивчень минулого допомагає пізнати сучасне та визначити тенденції майбутнього розвитку сфери фізичної культури і спорту.

Пререквізити - Вхідна

Кореквізити: - «Теорія і методика дитячого та юнацького спорту»; «Практика за профілем майбутньої професії»; «Олімпійський та професійний спорт».

Відповідно до Стандарту вищої освіти із зазначеної спеціальності та освітньої програми дисципліна має забезпечити:

програмі компетентності: здатність реалізовувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні; здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і примножувати досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій; здатність до розуміння ретроспективи формування сфери фізичної культури і спорту.

програмі результати навчання: Здійснювати аналіз суспільних процесів у сфері фізичної культури і спорту, демонструвати власне бачення шляхів розв'язання існуючих проблем. Аналізувати процеси становлення та розвитку різних напрямів спорту, олімпійського руху та олімпійської освіти на міжнародному та національному рівнях.

Мета дисципліни. Формування системи знань щодо виникнення та розвитку засобів.

Предмет дисципліни. Вивчення загальних закономірностей виникнення, становлення та розвитку фізичної культури і спорту на різних етапах існування людського суспільства.

Завдання дисципліни. Сформувати уявлення про історію фізичної культури, формування системи знань щодо виникнення й розвитку засобів, форм, методів, ідей та теорій фізичного виховання та спорту; виховання морально-етичних та ідейно-патріотичних переконань фахівця, причетності до світової історичної спадщини та традицій у сфері фізичної культури і спорту; прищеплення фахівцям навичок наукового аналізу, спрямованих на забезпечення самостійного осмислення закономірностей історичного розвитку фізичної культури і спорту; отримання практичних навичок роботи з історичною та науковою літературою; вироблення умінь застосовувати набуті знання у професійній діяльності, для орієнтації в сучасних тенденціях розвитку фізичної культури і спорту, оцінки спортивних явищ та подій.

Результати навчання. Студент, який успішно завершив вивчення дисципліни, має: досліджувати світові та національні тенденції та закономірності розвитку сфери фізичної культури; уміти пояснювати специфічні цінності та важливість фізичної культури у житті людини; застосовувати аналіз і синтез для виявлення тенденцій у сфері фізичної культури і спорту; визначати перспективи розвитку сфери фізичної культури і спорту; аналізувати процеси становлення та розвитку фізичної культури, різних напрямів спорту, олімпійського руху на міжнародному та національному рівнях; пояснювати еволюцію фізичної культури с давніх часів до наших днів на основі об'єктивно діючих закономірностей розвитку людського суспільства.

3. СТРУКТУРА І ЗМІСТ РОБОЧОЇ ПРОГРАМИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

3.1. Структура залікових кредитів дисципліни

Назва теми	Кількість годин, відведених на:					
	Денна форма			Заочна форма		
	Лекції	Лабораторні заняття (практичні)	Самостійна робота	Лекції	Лабораторні заняття (практичні)	Самостійна робота
Модуль 1						
Тема 1. – Вступ до дисципліни. Фізична культура стародавнього світу.	2	1	6			
Тема 2. – Фізична культура рабовласницького ладу.	2	1	6			
Тема 3. – Олімпійські ігри Античної Греції	2	1	6			
Тема 4. – Фізична культура феодалізму.	2	1	6			
Тема 5. – Олімпійські ігри в XVII-XIX століттях.	2	1	6			
Тема 6. – Основні національні системи фізичного виховання	2	1	6			
Модуль 2						
Тема 7. – Найближчі соратники П'єра де Кубертена в справі відродження Олімпійських ігор	2	1	6			
Тема 8. – Відродження Олімпійських ігор	2	1	6			
Тема 9. – Періодизація Олімпійських ігор	2	1	6			
Тема 10. – Зимові Олімпійські ігри	2	1	6			
Тема 11. – Президенти МОК, їх роль у розвитку олімпійського спорту	2	1	5			
Тема 12. – Проблеми міжнародного олімпійського руху	2	1	5			
Тема 13. – Фізична культура Новітнього часу	2	1	5			
Модуль 3						
Тема 14. – Виникнення і традиції фізичної культури в Україні	2	1	6			
Тема 15. – Фізична підготовка запорізького козацтва	2	1	6			
Тема 16. – Фізичне виховання та спорт в Україні у XIX – на початку XX ст.	2	1	6			
Тема 17. – Фізична культура України у новітній час	2	1	6			
Разом за 1 семестр	34	17	99			

3.2. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

3.2.1. Зміст лекційного курсу

Номер лекції	Перелік тем лекцій, їх анотації	Кількість годин
1.	Вступ до дисципліни. Фізична культура Стародавнього світу. Предмет, завдання та зміст дисципліни «Історія фізичної культури». Основні терміни й поняття дисципліни та еволюція їх розвитку. Періодизація, історіографія, джерела історії фізичної культури та спорту. Розвиток фізичної культури на окремих етапах історії первіснообщинного ладу. Фізична культура країн Стародавнього Сходу (Месопотамія, Єгипет, Китай, Індія). Література: [2] с.5-15; [4] с. 16-28; [5] с.4-13.	2
2.	Фізична культура рабовласницького ладу. Фізична культура Стародавньої Греції. Фізична культура Стародавнього Риму. Література: [2] с. 16-33; [3] с. 16-24; [5] с. 26-45.	2
3.	Олімпійські ігри Античної Греції. Передумови виникнення Олімпійських ігор у Стародавній Греції. Програма, зміст, учасники Олімпійських ігор. Спортивні споруди Стародавньої Греції. Література: [3] с. 14-25; [4] с. 12-54; [5] с. 11-21.	2
4.	Фізична культура феодалізму. Фізична культура у житті феодального суспільства. Військово-фізична підготовка лицарів. Фізичні вправи у житті селян та ремісників. Початок формування буржуазної фізичної культури. Фізична культура народів Азії, Америки та Африки (III – XVII ст.). Розвиток педагогічних ідей фізичного виховання в епоху Відродження.. Література: [1] с. 31-55; [5] с. 29-35; [6] с. 34-46; [9] с. 33-44.	2
5.	Олімпійські ігри в XVII-XIX століттях. Спроби відродження Давньогрецької спортивної культури. Олімпійські ігри Роберта Дувра. Уільям Брукс і Ігри олімпійського товариства Мач Венлока. Олімпійські ігри в Рондо. Грецькі ініціативи і Олімпійські ігри Євангеліса Цаппаса. Література: [4] с. 238-246; [5] с.77-78.	2
6.	Основні національні системи фізичного виховання. Виникнення і розвиток національних систем фізичного виховання на початку XIX ст. Фізичне виховання в Англії і плеяда творців спортивно-ігрової системи. Фізичне виховання у Франції та вплив Франціско Амороса на його розвиток. Особливості фізичного виховання в Швеції. Роль Фрідріха Людвіга Яна і його співвітчизників у розвитку фізичного виховання Німеччини. Празьке товариство «Сокіл» і його засновник Мирослав Тирш – творці фізичного виховання в Чехії. Література: [5] с.57-78; [6] с.57-78.	2
7.	Найближчі соратники П'єра де Кубертена в справі відродження Олімпійських ігор. Жюль Сімон – борець за відродження Олімпійських ігор в сучасних умовах і утворення міжнародного олімпійського руху. Автор девізу Олімпійських ігор «Швидше, вище, сильніше» Анрі Дідон. Уільям Слоен – активний пропагандист ідей П'єра де Кубертена в Сполучених Штатах Америки. Видатний теоретик вітчизняної фізичної культури і спорту Олексій Дмитрович Бутовський. Діяльність	2

Номер лекції	Перелік тем лекцій, їх анотації	Кількість годин
	Іржі Гута Ярковського на посаді генерального секретаря Міжнародного олімпійського комітету (1919-1923 рр.). Соратник П'єра де Кубертена Віктор Бальк – організатор спортивного і олімпійського рухів у Швеції. Література: [3] с.391-397; [4] с. 238-246; [5] с. 77-78.	
8.	Відродження Олімпійських ігор. Підготовка до відродження Олімпійських ігор. Атлетичний конгрес 1894 р. і його роль в олімпійському русі. Проблеми підготовки і організації проведення Ігор I Олімпіади Література: [4] с. 247-254; 362-369; [5] с. 76-81.	2
9.	Періодизація Олімпійських ігор. Особливості I, II, III, IV періодів ігор Олімпіад. Література: [4] с. 395-426; [5] с. 85-89.	2
10.	Зимові Олімпійські ігри. Історичний екскурс організації зимових Олімпійських ігор. Вирішення проблем зимових Олімпійських ігор, які виникали в процесі і організації змагань. Характеристика першого етапу (1924 – 1932 рр.) розвитку програми зимових Олімпійських ігор. Характеристика другого етапу (1956 – 1988 рр.) розвитку олімпійського руху. Характеристика третього етапу (1992 р. – по теперішній час) розвитку зимових Олімпійських ігор і динаміка співвідношення сил між країнами-учасницями в неофіційному загальнокомандному медальному заліку. Специфіка організації та проведення зимових Олімпійських ігор. Література: [4] с. 624-629.	2
11.	Президенти МОК, їх роль у розвитку олімпійського спорту. Деметріус Вікелас – перший президент МОК. П'єр де Кубертен – творець становлення сучасного олімпійського руху. Анрі де Байє-Латур – гідний наступник П'єра де Кубертена. Юханес Зігфрід Едстрем – поширювач ідей олімпізму та розвитку олімпійського спорту. Евері Брендедж – підтримувач не доторкання олімпійських ідеалів. Майкл Моріс Кілланін – неординарна особистість у формуванні образу майбутніх Олімпійських ігор. Хуан Антоніо Самаранч – один із найвидатніших лідерів олімпійського руху. Жак Рогге – борець проти допінгу, корупції та їх негативних явищ в олімпійському русі. Томас Бах – олімпійський чемпіон і спортивний функціонер. Література : [4] с. 256-359; [5] с. 77-78.	2
12.	Проблеми міжнародного олімпійського руху. Любительство і професіоналізм в спорті. Спортсмен в олімпійському спорті. Спортивні споруди і охорона навколишнього середовища в олімпійському спорті. Олімпійський спорт і засоби масової інформації. Олімпійський спорт і політика. Жінки в олімпійському спорті Література : [4] с. 548-670.	2
13.	Фізична культура новітнього часу. Фізична культура у зарубіжних країнах між світовими війнами. Фізична культура після Другої світової війни. Література: [2] с.47-52; [5] с.85-97.	2

Номер лекції	Перелік тем лекцій, їх анотації	Кількість годин
14.	Виникнення і традиції фізичної культури в Україні. Зародження фізичної культури на українських землях у період первіснообщинного ладу. Особливості фізичної культури скіфо-сарматської доби. Фізичне виховання та спорт в античних державах Північного Причорномор'я. Значення фізичних вправ у житті стародавніх слов'ян. Фізична культура в період Київської Русі. Література: [2] с. 53-69; [5] с. 123-148; [9] с. 5-41; [10] с. 23-48.	2
15.	Фізична підготовка запорізького козацтва. Про систему фізичного вдосконалення запорозьких козаків. Особливості народної фізичної культури українського народу. Система військово-фізичної підготовки на Запорізькій Січі. Література: [5] с. 151-168.	2
16.	Фізична культура в Україні у ХІХ – на початку ХХ століть. Історичні передумови розвитку фізичної культури в Україні. Розвиток фізичної культури в Східній Україні у ХІХ-ХХ ст. Особливості розвитку фізичної культури в Західній Україні у ХІХ-ХХ ст. Зародження та розвиток спортивно-гімнастичного руху в Західній Україні. Діяльність сокільських, січових, пластових, лугових та спортивних товариств Галичини. Роль Івана Боберського в розвитку Західно-українського спортивно-гімнастичного руху. . Література: [2] с. 70-85; [5] с. 153-168; [7] с. 79-111; [10] с. 76-119.	2
17.	Фізична культура України у новітній час. Фізична культура і спорт за часів УРСР (1917–1929 рр.). Зародження організаційних, програмно-нормативних та науково-методичних основ системи фізичного виховання. Розвиток фізичної культури і спорту в Україні за часів СРСР (1930–1941 рр.). Фізична культура і спорт в Україні часів СРСР у період 1946–1991рр. Соціально-економічні умови розвитку фізичної культури і спорту в незалежній Україні.. Література: [2] с. 87-109; [5] с. 170-225.	2
	Разом за 2 семестр:	34

3.2.2 Зміст практичних занять

№ з/п	Теми практичних занять та перелік питань	Кількість годин
1.	<i>Теми 1 - 2. Вступ до дисципліни. Фізична культура Стародавнього світу. Фізична культура рабовласницького ладу.</i> 1. Предмет, завдання та зміст дисципліни «Історія фізичної культури». 2. Основні терміни й поняття дисципліни та еволюція їх розвитку. 3. Періодизація, історіографія, джерела історії фізичної культури та спорту. 4. Проблема виникнення фізичної культури. 5. Фізична культура країн Стародавнього Сходу (Месопотамія, Єгипет, Китай, Індія). 6. Особливості фізичного виховання Спарти. 7. Питання фізичної культура в роботах стародавніх філософів 8. Особливості фізичної культури Стародавнього Риму. Підготовка есе «Теорії виникнення фізичної культури».	2

№ з/п	Теми практичних занять та перелік питань	Кількість годин
	Література:[2] с.5-15, с. 16-33; [3] с. 16-24; [4] с. 16-28; [5] с.4-13, с. 26-45.	
2.	<i>Теми 3 – 4. Олімпійські ігри Античної Греції. Фізична культура феодалізму.</i> 1. Передумови виникнення Олімпійських ігор у Стародавній Греції. 2. Програма, зміст, учасники Олімпійських ігор. 3. Спортивні споруди Стародавньої Греції. 4. Причини занепаду Олімпійських ігор 5. Фізична культура у житті феодалного суспільства. 6. Фізичне виховання світських феодалів. Рицарські турніри. 7. Формування системи фізичного виховання під впливом праць: Вітторіо да Фельтре, Мартіна Лютера, Франсуа Рабле, Ієронія Меркуліаліса, Томаззо Кампанелла, Яна Коменського. Поточний контроль – тестовий контроль №1. Література: [1] с. 31-55; [3] с. 14-25; [4] с. 12-54; [5] с. 11-21, с. 29-35; [6] с. 34-46; [9] с. 33-44.	2
3.	<i>Теми 5 - 6. Олімпійські ігри в XVII-XIX століттях. Основні національні системи фізичного виховання.</i> 1. Олімпійські ігри Роберта Дувра. 2. Уільям Брукс і Ігри олімпійського товариства Мач Венлока. 3. Олімпійські ігри в Рондо. 4. Грецькі ініціативи і Олімпійські ігри Євангеліса Цаппаса. 5. Виникнення і розвиток національних систем фізичного виховання на початку XIX ст.. 6. Педагогічні погляди Дж. Локка на фізичне виховання. 7. Спортивно-ігрова система фізичного виховання в Англії. 8. Роль Жан Жака Руссо, Ф.Амороса, Ф.Лагранж, Ж.Демені у формуванні системи фізичного виховання Франції. 9. Особливості формування і розвитку системи фізичного виховання в Німеччині. 10. Особливості фізичного виховання Швеції. 11. Празьке товариство «Сокіл» як праобраз фізичного виховання Чехії. 12. Діяльність Петра Лесгафта та його система фізичного виховання. Література: [4] с. 238-246; [5] с.77-78; [6] с.57-78.	2
4.	<i>Теми 7 – 8. Найближчі соратники П'єра де Кубертена у справі відродження Олімпійських ігор. Відродження Олімпійських ігор.</i> 1. Жюль Сімон – борець за відродження Олімпійських ігор в сучасних умовах і утворення міжнародного олімпійського руху. 2. Автор девізу Олімпійських ігор «Швидше, вище, сильніше» Анрі Дідон. 3. Уільям Слоен – активний пропагандист ідей П'єра де Кубертена в Сполучених Штатах Америки. 4. Видатний теоретик вітчизняної фізичної культури і спорту Олексій Дмитрович Бутовський. 5. Віктор Бальк – організатор спортивного і олімпійського рухів у Швеції. 6. Підготовка до відродження Олімпійських ігор.	2

№ з/п	Теми практичних занять та перелік питань	Кількість годин
	7. Атлетичний конгрес 1894 р. і його роль в олімпійському русі. 8. Проблеми підготовки і організації проведення Ігор I Олімпіади. Поточний контроль – тестовий контроль №2. Література: [3] с.391-397; [4] с. 238-246, с. 247-254, 362-369; [5] с. 77-78.	
9.	<i>Теми 9-10. Періодизація Олімпійських ігор. Зимові Олімпійські ігри.</i> 1. Особливості I періоду ігор Олімпіад. 2. Особливості II періоду ігор Олімпіад. 3. Особливості III періоду ігор Олімпіад. 4. Особливості IV періоду ігор Олімпіад. 5. Історичний екскурс організації зимових Олімпійських ігор. 6. Особливості I періоду зимових Олімпійських ігор. 7. Особливості II періоду зимових Олімпійських ігор. 8. Особливості III періоду зимових Олімпійських ігор. 9. Специфіка організації та проведення зимових Олімпійських ігор. Порівняльної таблиці «Основні характеристики періодів проведення Олімпійських ігор». Література: [4] с. 395-426, с. 624-629; [5] с. 85-89.	2
10.	<i>Теми 11-12. Президенти МОК, їх роль у розвитку олімпійського спорту. Проблеми Міжнародного олімпійського руху</i> 1. Деметріус Вікелас – перший президент МОК. 2. П'єр де Кубертен – творець становлення сучасного олімпійського руху. 3. Анрі де Байє-Латур – гідний наступник Пера де Кубертена. 4. Юханес Зігфрід Едстрем – поширювач ідей олімпізму та розвитку олімпійського спорту. 5. Евері Брендедж – підтримувач не доторкання олімпійських ідеалів. 6. Майкл Моріс Кілланін – неординарна особистість у формуванні образу майбутніх Олімпійських ігор. 7. Хуан Антоніо Самаранч – один із найвидатніших лідерів олімпійського руху. 8. Жак Рогге – борець проти допінгу, корупції та їх негативних явищ в олімпійському русі. 9. Томас Бах – олімпійський чемпіон і спортивний функціонер. 10. Любительство і професіоналізм в спорті. 11. Спортсмен в олімпійському спорті. 12. Спортивні споруди і охорона навколишнього середовища в олімпійському спорті. 13. Олімпійський спорт і засоби масової інформації. 14. Олімпійський спорт і політика. 15. Жінки в олімпійському спорті. Поточний контроль – тестовий контроль №3. Література : [4] с. 256-359, с. 548-670; [5] с. 77-78.	2
11.	<i>Теми 13-14. - Фізична культура новітнього часу. Виникнення і традиції фізичної культури в Україні.</i>	2

№ з/п	Теми практичних занять та перелік питань	Кількість годин
	1. Фізична культура у зарубіжних країнах між світовими війнами. 2. Фізична культура після Другої світової війни. 3. «Спорт для всіх» як новий напрямком в організації фізкультурно-спортивної роботи серед населення. 4. Зародження фізичної культури на українських землях у період первіснообщинного ладу. 5. Особливості фізичної культури трипільців. 6. Фізична культура кімерійців. 7. Фізичне виховання та спорт в античних державах Північного Причорномор'я. 8. Фізична культура в період Київської Русі. Складання кросворду «Фізична культура скіфо-сарматської доби» Література: [2] с.47-59; [5] с.85-97, с. 123-148; [9] с. 5-41; [10] с. 23-48.	
12.	<i>Теми 15-16. – Фізична підготовка запорізького козацтва. Фізична культура в Україні у ХІХ – на початку ХХ століть.</i> 1. Про систему фізичного вдосконалення запорозьких козаків. 2. Особливості народної фізичної культури українського народу. 3. Система військово-фізичної підготовки на Запорізькій Січі. 4. Історичні передумови розвитку фізичної культури в Україні. 5. Розвиток фізичної культури в Східній Україні у ХІХ-ХХ ст. 6. Вплив робіт М.Пирогова, К.Ушинського на розвиток фізичного виховання. 7. Особливості розвитку фізичної культури в Західній Україні у ХІХ-ХХ ст. 8. Роль Тараса і Петра Франків у становленні та розвитку національної фізичної культури 9. Діяльність сокільських, січових, пластових, лугових та спортивних товариств Галичини. 10. Роль Івана Боберського в розвитку Західно-українського спортивно-гімнастичного руху. Поточний контроль – тестовий контроль №4. Література: [2] с. 70-85; [5] с. 151-168. [7] с. 79-111; [10] с. 76-119.	2
13.	<i>Тема 17.- Фізична культура України у новітній час. Виникнення і традиції фізичної культури в Україні.</i> 1. Фізична культура і спорт за часів УРСР (1917–1929 рр.). 2. Зародження організаційних, програмно-нормативних та науково-методичних основ системи фізичного виховання. 3. Розвиток фізичної культури і спорту в Україні за часів СРСР (1930–1941 рр.). 4. Фізична культура і спорт в Україні часів СРСР у період 1946–1991рр. 5. Соціально-економічні умови розвитку фізичної культури і спорту в незалежній Україні. 6. Хмельничани в олімпійському русі. Складання таблиці «Учасники Олімпійських ігор Хмельниччини» Література: [2] с. 87-109; [5] с. 170-225.	1
	Разом за 2 семестр	17

3.2.3. Зміст самостійної (у т.ч. індивідуальної) роботи

Самостійна робота студентів усіх форм навчання полягає у систематичному опрацюванні програмного матеріалу з відповідних джерел інформації, підготовці до практичних занять, виконанні індивідуальних завдань, тестування з теоретичного матеріалу тощо.

Номер тижня	Зміст самостійної роботи	Кількість годин
1.	Опрацювання лекційного матеріалу №1. Підготовка до практичного заняття №1. Підготовка есе «Теорії виникнення фізичної культури».	6
2.	Опрацювання лекційного матеріалу №2. Підготовка до практичного заняття №1.	6
3.	Опрацювання лекційного матеріалу №3. Підготовка до практичного заняття №2.	6
4.	Опрацювання лекційного матеріалу №4. Підготовка до практичного заняття №2. Підготовка до поточного контролю №1.	6
5.	Опрацювання лекційного матеріалу №5. Підготовка до практичного заняття №3.	6
6.	Опрацювання лекційного матеріалу №6. Підготовка до практичного заняття №3.	6
7.	Опрацювання лекційного матеріалу №7. Підготовка до практичного заняття №4.	6
8.	Опрацювання лекційного матеріалу №8. Підготовка до практичного заняття №4. Підготовка до поточного контролю №2.	6
9.	Опрацювання лекційного матеріалу за темою №9. Підготовка до практичного заняття за темою №5.	6
10.	Опрацювання лекційного матеріалу за темою №5. Підготовка до практичного заняття №5. Складання порівняльної таблиці «Основні характеристики періодів проведення Олімпійських ігор»	6
11.	Опрацювання лекційного матеріалу за темою №11. Підготовка до практичного заняття №6.	5
12.	Опрацювання лекційного матеріалу за темою №12. Підготовка до практичного заняття №6. Підготовка до поточного контролю №3.	5
13.	Опрацювання лекційного матеріалу за темою №13. Підготовка до практичного заняття №7.	5
14.	Опрацювання лекційного матеріалу за темою №14. Підготовка до практичного заняття №7. Складання кросворду «Фізична культура скіфо-сарматської доби»	6
15.	Опрацювання лекційного матеріалу за темою №15. Підготовка до практичного заняття №8.	6
16.	Опрацювання лекційного матеріалу за темою №16. Підготовка до практичного заняття №8. Підготовка до поточного контролю №4.	6
17.	Опрацювання лекційного матеріалу за темою №17. Підготовка до практичного заняття №9. Складання таблиці «Учасники Олімпійських ігор Хмельниччини»	6
	Разом за 2 семестр	99

Керівництво самостійною роботою за виконанням індивідуальних завдань здійснює викладач згідно з розкладом консультацій у позаурочний час.

Контроль за виконання індивідуальних завдань здійснюється на практичних заняттях.

3.2.4. Тематики індивідуальних завдань для самостійної роботи студентів

Підготовка есе «Теорії виникнення фізичної культури»

Складання порівняльної таблиці «Основні характеристики періодів проведення Олімпійських ігор».

Складання кросворду «Фізична культура скіфо-сарматської доби».

Складання таблиці «Учасники Олімпійських ігор Хмельниччини».

4. ТЕХНОЛОГІЇ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Процес навчання з дисципліни ґрунтується на використанні традиційних та сучасних технологій, зокрема: лекції (з використанням візуалізації); практичних занять (з використанням методів ділової гри, диспуту, «мозкового штурму»), самостійна робота (домашні завдання) і мають за мету – вивчення загальних закономірності виникнення, становлення та розвитку фізичної культури і спорту на різних етапах існування людського суспільства.

5. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Поточний контроль здійснюється під час лекційних та практичних занять, а також у дні проведення контрольних заходів, встановлених робочою програмою і графіком навчального процесу.

При цьому використовуються такі форми оцінювання: - усне опитування; - тестовий контроль теоретичного матеріалу з тем; - оцінювання презентації домашніх завдань; - виконання домашніх завдань тощо. При виведенні підсумкової семестрової оцінки враховуються результати як поточного контролю, так і підсумкового контрольного заходу, який проводиться методом тестування з усього матеріалу дисципліни. Студент, який набрав позитивний середньозважений бал за поточну роботу і не здав підсумковий контрольний захід (іспит), вважається невстигаючим.

6. ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ У СЕМЕСТРІ

Оцінювання академічних досягнень студента здійснюється відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ». Кожний вид роботи з дисципліни оцінюється за інституційною чотирибальною шкалою. Семестрова підсумкова оцінка визначається як середньозважена з усіх видів навчальної роботи, виконаних і зданих позитивно з урахуванням коефіцієнта вагомості. Вагові коефіцієнти змінюються залежно від структури дисципліни і важливості окремих видів її робіт.

Оцінка, яка виставляється за практичне заняття, складається з таких елементів: усне знання теоретичного матеріалу з теми; вільне володіння студентом спеціальною термінологією і уміння професійно обґрунтувати прийняті рішення.

Виконання індивідуального завдання завершується його презентацією у терміни, встановлені графіком самостійної роботи.

Пропущене практичне заняття студент зобов'язаний відпрацювати у встановлений викладачем термін, але не пізніше, ніж за два тижні до кінця теоретичних занять у семестрі.

Засвоєння студентом теоретичного матеріалу з дисципліни оцінюється тестуванням.

Оцінювання знань студентів здійснюється за такими критеріями:

Оцінка за інституційною шкалою	Узагальнений критерій
1	2
Відмінно	Студент глибоко і у повному обсязі опанував зміст навчального матеріалу, легко в ньому орієнтується і вміло використовує понятійний апарат; уміє пов'язувати теорію з практикою, вирішувати практичні завдання, впевнено висловлювати і обґрунтовувати свої судження. Відмінна оцінка передбачає, логічний виклад відповіді державною мовою (в усній або у письмовій формі), демонструє якісне оформлення роботи і володіння спеціальними інструментами. Студент не вагається при видозміні запитання, вміє робити детальні та узагальнюючі висновки. При відповіді допустив дві-три несуттєві похибки.
Добре	Студент виявив повне засвоєння навчального матеріалу, володіє понятійним апаратом і фаховою термінологією, орієнтується у вивченому матеріалі; свідомо використовує теоретичні знання для вирішення практичних задач; виклад відповіді грамотний, але у змісті і формі відповіді можуть мати місце окремі неточності, нечіткі формулювання закономірностей тощо. Відповідь студента будується на основі самостійного мислення. Студент у відповіді допустив дві-три несуттєві помилки.
Задовільно	Студент виявив знання основного програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та практичної діяльності за професією, справляється з виконанням практичних завдань, передбачених програмою. Як правило, відповідь студента будується на рівні репродуктивного мислення, студент має слабкі знання структури курсу, допускає неточності і суттєві помилки у відповіді, вагається при відповіді на видозмінене запитання. Разом з тим, набув навичок, необхідних для виконання нескладних практичних завдань, які відповідають мінімальним критеріям оцінювання і володіє знаннями, що дозволяють йому під керівництвом викладача усунути неточності у відповіді.
Незадовільно	Студент виявив розрізнені, безсистемні знання, не вміє виділяти головне і другорядне, допускається помилок у визначенні понять, перекручує їх зміст, хаотично і невпевнено викладає матеріал, не може використовувати знання при вирішенні практичних завдань. Як правило, оцінка "незадовільно" виставляється студенту, який не може продовжити навчання без додаткової роботи з вивчення дисципліни

Структурування дисципліни за видами робіт і оцінювання результатів навчання студентів денної форми навчання у семестрі за ваговими коефіцієнтами

При оцінюванні знань студентів використовуються різні засоби контролю, зокрема:

- поточного опитування стосовно знання та розуміння основних термінів та понять щодо спортивного менеджменту та маркетингу;
- тестового контролю, який має на меті перевірку теоретичного рівня підготовленості студента та здійснюється під час проведення практичних занять. Форми проведення поточного контролю під час навчальних занять проходять у вигляді тестування (ТК 1, ТК 2, ТК 3, ТК 4);
- виконання домашніх завдань, який має на меті перевірку сформованості практичних навичок та здійснюється під час проведення практичних занять (ІЗ 1, ІЗ 2, ІЗ 3, ІЗ 4);
- підсумкового контроль, проводиться у вигляді заліку.

Оцінювання навальних досягнень студента за ваговими коефіцієнтам

Аудиторна робота	Контрольні заходи				Самостійна робота				Підсумковий контроль
Усне опитування (обов'язковий мінімум оцінок – 6)	Тестовий контроль				Виконання практичних завдань				Підсумковий контрольний захід, залік
	T1	T2	T3	T4	I31	I32	I33	I34	
0,4(0, 066)	0,1	0,1	0,1	0,1	0,05	0,05	0,05	0,05	За рейтингом

Оцінювання тестових завдань

Тематичний тест для кожного студента складається з п'ятнадцяти тестових завдань, кожне з яких оцінюється одним балом. Максимальна сума балів, яку може набрати студент, складає 15. Оцінювання здійснюється за чотирибальною шкалою. Відповідність набраних балів за тестове завдання оцінці, що виставляється студенту, представлена у нижченаведеній таблиці.

Сума балів за тестові завдання	1–9	10–11	12–13	14–15
Оцінка за 4-бальною шкалою	2	3	4	5

На тестування відводиться 15 хвилин. Правильні відповіді студент записує у талоні відповідей. Студент може також пройти тестування і в он-лайн режимі у модульному середовищі для навчання MOODLE.

При отриманні негативної оцінки тест слід перездати до терміну наступного контролю.

Підсумкова семестрова оцінка за інституційною шкалою і шкалою ЄКТС встановлюється в автоматизованому режимі після внесення викладачем усіх оцінок до електронного журналу. Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС наведені у таблиці.

Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС

Оцінка ЄКТС	Інституційна інтервальна шкала балів	Інституційна оцінка, критерії оцінювання		
A	4,75–5,00	5	Зараховано	Відмінно – глибоке і повне опанування навчального матеріалу і виявлення відповідних умінь та навичок
B	4,25–4,74	4		Добре – повне знання навчального матеріалу з кількома незначними помилками
C	3,75–4,24	4		Добре – в загальному правильна відповідь з двома-трьома суттєвими помилками
D	3,25–3,74	3		Задовільно – неповне опанування програмного матеріалу, але достатнє для практичної діяльності за професією
E	3,00–3,24	3		Достатньо – неповне опанування програмного матеріалу, що задовольняє мінімальні критерії оцінювання
FX	2,00–2,99	2	Незараховано	Незадовільно – безсистемність одержаних знань і неможливість продовжити навчання без додаткових знань з дисципліни
F	0,00–1,99	2		Незадовільно – необхідна серйозна подальша робота і повторне вивчення дисципліни

7. ПИТАННЯ ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

1. Предмет, завдання та зміст дисципліни «Історії фізичної культури».
2. Основні терміни й поняття дисципліни «Історія фізичної культури» та їх еволюція.
3. Періодизація, історіографія, джерела історії фізичної культури та спорту.
4. Виникнення фізичної культури.
5. Розвиток фізичної культури на окремих етапах історії первіснообщинного ладу.
6. Фізична культура Месопотамії.
7. Фізична культура Єгипту.
8. Фізична культура Китаю.
9. Фізична культура Індії.
10. Особливості фізичного виховання Спарти.
11. Афінська система фізичного виховання.
12. Олімпійські ігри Стародавнього Греції.
13. Програма та проведення Олімпійських ігор.
14. Питання фізичної культури в роботах стародавніх філософів.
15. Особливості фізичної культури Стародавнього Риму.
16. Фізична підготовка в гладіаторських школах.
17. Олімпійські ігри римського періоду.
18. Спортивні споруди Стародавнього Риму.
19. Занепад системи фізичного виховання рабовласницького ладу.
20. Фізична культура у житті феодального суспільства.
21. Фізичне виховання світських феодалів. Рицарські турніри.
22. Фізична культура міського населення.
23. Фізична культура сільського населення.
24. Фізична культура народів Азії, Америки та Африки.
25. Вплив Вітторіо да Фельтре на систему фізичного виховання.
26. Вплив Мартіна Лютера на систему фізичного виховання.
27. Вплив Франсуа Рабле на систему фізичного виховання.
28. Вплив Ієронія Меркуліаліса на систему фізичного виховання.
29. Вплив Томаззо Кампанелла на систему фізичного виховання.
30. Вплив Яна Коменського на систему фізичного виховання.
31. Виникнення і розвиток національних систем фізичного виховання на початку XIX ст.
32. Педагогічні погляди Дж. Локка на фізичне виховання.
33. Спортивно-ігрова система фізичного виховання в Англії.
34. Внесок Жан Жака Руссо у формування французької системи фізичного виховання.
35. Роль Ф.Амороса, Ф.Лагранж, Ж.Демені у формуванні системи фізичного виховання Франції.
36. Діяльність Ф.Яна та І.Гутс-Мутс щодо формування німецької системи фізичного виховання.
37. Особливості фізичного виховання Швеції.
38. Празьке товариство «Сокіл» як праобраз фізичного виховання Чехії.
39. Діяльність Петра Лесгафта та його система фізичного виховання.
40. Фізична культура XIX - XX ст..
41. Історичні передумови виникнення Олімпійських ігор сучасності.
42. Особливості концепції олімпізму.
43. Утворення міжнародного Олімпійського комітету.
44. Олімпійські символи та їх коротка характеристика.

45. Періодизація гор Олімпіад.
46. Зимові Олімпійські ігри.
47. Проблеми сучасного олімпійського руху.
48. Особливості фізичного виховання в країнах Антанти.
49. Особливості фізичної культури в Німеччині, Італії та Японії.
50. Шкільна системи фізичного виховання К. Гаульгофера та М. Штрайхера.
51. Фізична культура в країна соціалізму.
52. Фізична культура країн, що звільнилися від колоніального ярма.
53. Фізична культура капіталістичних країн.
54. «Спорт для всіх» як новий напрямком в організації фізкультурно-спортивної роботи серед населення.
55. Особливості фізичної культури трипільців.
56. Особливості фізичної підготовки скіфо-сарматської доби.
57. Фізичне виховання та спорт в античних державах Північного Причорномор'я.
58. Значення фізичних вправ у побуті стародавніх слов'ян.
59. Фізична культура Київської Русі.
60. Фізичне виховання запорізького козацтва.
61. Внесок О.Бутовського у розвиток фізичної культури царської Росії.
62. Вплив робіт М.Пирогова, К.Ушинського на розвиток фізичного виховання.
63. Розвиток фізичної культури в Східній Україні у XIX – на початку XX століть...
64. Особливості розвитку фізичної культури в Західній Україні у XIX – на початку XX століть.
65. Особливості розвитку фізичної культури в Закарпатті та Буковині у XIX – на початку XX століть.
66. Роль Івана Боберського в розвитку Західноукраїнського спортивно-гімнастичного руху.
67. Фізичне виховання в контексті громадсько-політичної діяльності доктора Кирила Трильовського.
68. Аналіз науково-методичної спадщини професора Степана Гайдучка в сфері фізичної культури.
69. Роль Тараса і Петра Франків у становленні та розвитку національної фізичної культури.
70. Фізична культура і спорт УРСР (1917–1929 рр.).
71. Розвиток фізичної культури і спорту в Україні за часів СРСР (1930–1941 рр.).
72. Фізична культура і спорт в Україні часів СРСР у період 1946–1991рр.
73. Соціально-економічні умови розвитку фізичної культури і спорту в незалежній Україні.

8. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Навчальний процес з дисципліни «Основи менеджменту, маркетингу та адміністрування (за професійною спрямованістю)» повністю і в достатній кількості забезпечений необхідною навчально-методичною літературою. Зокрема, викладачами кафедри підготовлені і видані такі роботи:

1. Дутчак Ю.В., Базильчук В.Б., Свіргунець Є.М. Історія фізичної культури. Методичні вказівки до самопідготовки для студентів спеціальності «Фізична культура і спорт» «Середня освіта (фізична культура), Хмельницький : ХНУ, 2017. 106 с. (ел. видання).

9 . РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Дутчак Ю.В., Базильчук В.Б., Свіргунець Є.М. Історія фізичної культури. Методичні вказівки до самопідготовки для студентів спеціальності «Фізична культура і спорт» «Середня освіта (фізична культура), Хмельницький : ХНУ, 2017. 106 с. (ел. видання).
2. Історія фізичного виховання та спорту України (від стародавніх часів до сьогодення): конспект лекцій / укладач Н. О. Долгова. Суми : Сумський державний університет, 2016. 120 с.
3. Культурное наследие Древней Греции и Олимпийские игры / М. М. Булатова, С. Н. Бубка. – К.: Олимпийская литература, 2012. 408 с.
4. Олимпийский спорт в 2 кн.: Под общ.ред. В.Н.Платонова. – К.: Олимпийская литература, 2009.
5. Солобчук М. С. Історія фізичної культури і спорту: Навчальний посібник. Кам'янець-Подільський : «Абетка - НОВА», 2001, 259 с.

Додаткова

6. История физической культуры и спорта: Учебник для институтов физической культуры / Под ред. В. В. Столбова. – Москва: Физкультура и спорт, 1983. 359 с.
7. Кун Л. Всеобщая история физической культуры и спорта: Пер. с венгерского. Москва: Радуга, 1982. 400 с.
8. Оливова В. Люди и игры: У истоков современного спорта: Пер. с чешского. Москва: Физкультура и спорт, 1985. 249 с.
9. Приступа Є. Н. Народна фізична культура українців. Львів, 1995. 254 с.
10. Приступа Є. Н. Традиції української національної фізичної культури. Львів : Троян, 1991. 104 с.

10. ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. Модульне середовище для навчання. Доступ до ресурсу: <https://msn.khnu.km.ua>.
2. Електронна бібліотека університету . Доступ до ресурсу: http://lib.khnu.km.ua/asp/php_f/page_lib.php.
3. Репозитарій ХНУ. Доступ до ресурсу: <http://elar.khnu.km.ua/jspui/?locale=uk>.